

28 'Οχτώβρη 1940

12 'Οχτώβρη 1944

Ενας χρόνος κλείνει σήμερα από την ημέρα της έπαισχυντης φυγής των Ούνων απ' τη γη μας. Ίαν ακρίδα όπου πέφτει όλη μαζί κι' αποσκεπάζει τὰ σπαρτὰ ενός τόπου για να φάει τὰ πάντα από τή ρίζα, μά πού ξαφνικά ένας άνεμος τήν ξεσηκώνει και τή σπρώχνει προς τή θάλασσα άκυβέρνητη ν' άφανιστεί, έτσι κι' ό γιγάντιος άνεμος τής Έθνικής Άντίστασής μας, μέσα κι' έξω απ' τήν Ελλάδα, 12 του Όχτώβρη του 44, έξεσήκωσε τούς Ούνους από τ' άγια χώματά μας, πανικόβλητους και άλλόφρονους και τούς έκέντρισε τελειωτικά να πέσουνε στον όλεδρο, απ' τόν ύστατο γκρεμό!

Άκόμα ώστόσο σ' όλη τήν Ελλάδα, τήν ημέρα εκείνη, σέ στεριές και πέλαγα, στις χώρες μας και στα βουνα μας, ή φωτιά τής πιό τρανής θυσίας άνάβονταν παντού στις ύψηλότερες κορφές του Όρωϊσμού μας, σά μιάν άπροσμέτρητη τσοπάνικη φωτιά, ένώ σύγχρονα οί μύριοι τών άδιήγητων μαρτύριων του Λαού μας τόποι, Δίστομο, Καλάβρυτα, Κομμένο, Λιγγιάδες, Κλεισούρα, Βιάνο, Καλλιθέα, Κοκκινιά, Καισαριανή και τόσοι άλλοι, άναδίνανε τήν άχνα από τό αίμα τών άδερφικών θυμάτων, ή έκαπνίζανε τριγύρω μας μερόνυχτα σαν άσβυστοί βωμοί! Και στις πλαγιές και στα πυρπολημένα ή καταματωμένα άκρόποδα του φοβερού βουνού τής νέας μας Λευτεριάς, μανάδες, άδερφές, άρραβωνιαστικές, παιδιά, γυναίκες, βρέφη αυτών τών ίδιων μας ήρώων, πού παλαίψανε, σφαχτήκαν, κρεμαστήκανε, έκαήκανε για να μās έλευτερώσουν, έσηκώνανε με τέλεια καρτερία και με πίστη άφάνταστη τήν όψη τους σ' έμās!

Και να σήμερα, ή επέτειο τής Τιτανικής αυτής ήμέρας, πού ξημέρωσε για να μās κράξει όλους έμās πού έπιζούμε όλοτρόγυρα από τό Τιτανικό έθνικό της Τρόπαιο, άλληλέγγυους και ύπεύθυνους όχι μονάχα μπρός στη μνήμη τών ήρώων και τών μαρτύρων μας πού χάθηκαν για μās, αλλά και μπρός στην ύπαρξη όλων όσων, αίμα από τό αίμα τους και σάρκα από τή σάρκα τους και κόκκαλο από τὰ κόκκαλά τους, έπιζήσανε απ' αυτούς, τις άδερφές τους, τις άρραβωνιαστικές τους, τις μανάδες, τούς αναπήρους τους, τούς άρρώστους τους, τὰ όρφανεμένα τους άνήλικα θλαστάρια! Και να σήμερα, ή επέτειο πού θα δείξει άσφαλτα, αν ή έθνική άλληλεγγύη έχει τ' άνάστημα πού χρειάζεται για να ύψωθεί στη γιγαντιαία πώχει άφίσει ή μέρα τούτη πίσωθέ της, ήθική και Ιστορική κληρονομιά!

.....
"Όσο για μās, πού έχουμε πάρει άπάνω μας τήν ήθική πρωτοβουλία να σκορπίσουμεν αυτό τό κείμενο ως

τις ἄκρες τῆς Ἑλλάδας, ὁ σκοπὸς μας εἶναι σήμερα διπλός:

Ἀπ' τ'ὼνα μέρος, νὰ σαλπίσουμε ὡς τὰ πέρατα τοῦ Ἑλληνικοῦ μας κόσμου τὴν ἀπέραντὴ του εὐθύνη, ν' ἀγκαλιάσει ὅλα τ' ἀπορφανισμένα λείψανα ἀπ' τὶς οἰκογένειες τῶν καινούργιων μας ἱστορικῶν ἡρώων μὲ μιὰ ἀμέριστη, καὶ θετική καὶ ὀργανωμένη ἀπὸ μέρος του στοργή,

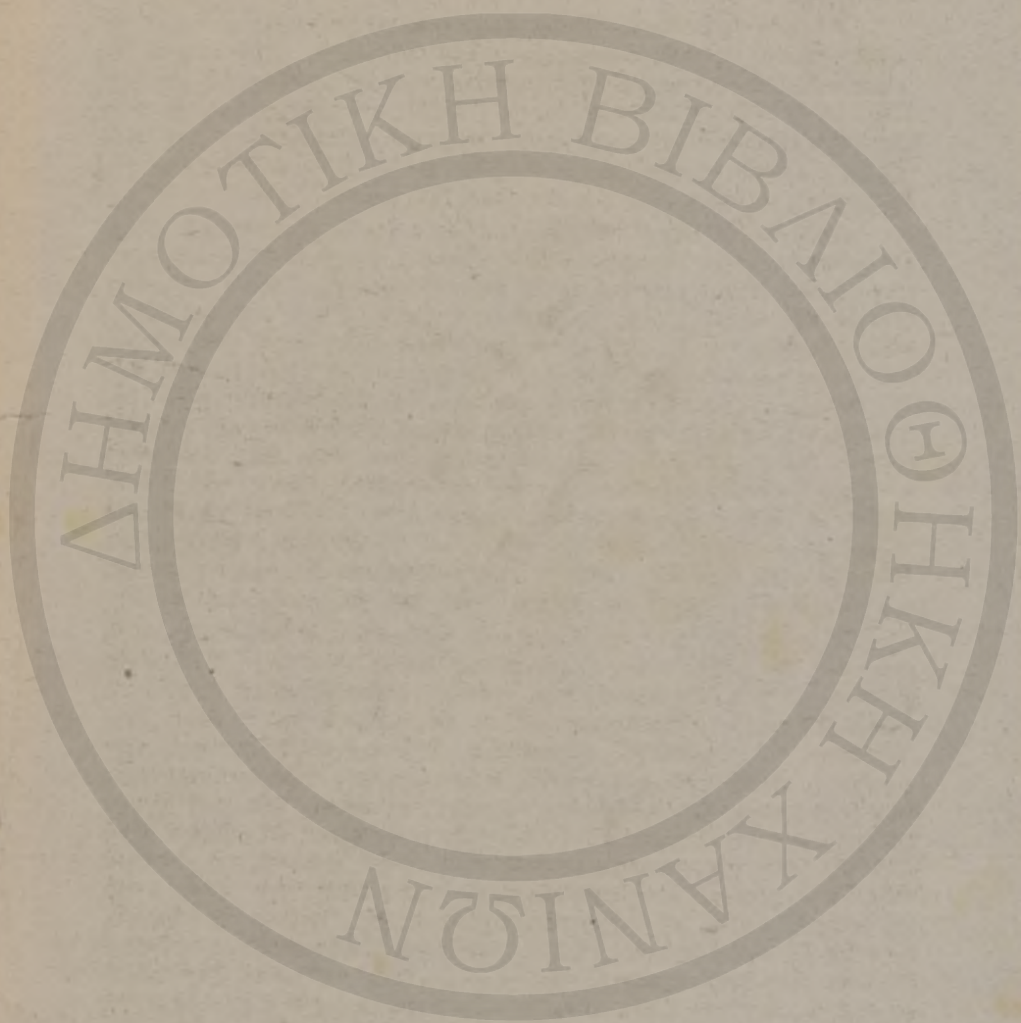
κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο, ν' ἀναγγείλουμε πλατύτατα στὸν ἴδιον αὐτὸ κόσμο, ὅτι ἔχοντας συνειδητοποιήσει ὀλόκληρη τὴ σημασία αὐτῆς τῆς ἡμερομηνίας, πού ξεκινῶντας ἀπ' τὶς 28 τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1940, ἀποκορυφώνει τὸν τετράχρονο ἀγῶνα μας ἐνάντια στὸν καταχτητὴ, μὲ μιὰ τεράστια κἀθαρση καὶ μ' ἓνα θρίαμβο ἀνόλογο πρὸς τὶς διάμεσες δυσίες ὀλόκληρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ, νὰ πραγματοποιήσουμε κατὰ τὸ 1946, ἓνα Πανελλήνιο Πανηγυρισμὸ τῶν κορυφαίων τούτων ἡμερομηνιῶν τῆς ἱστορίας μας, πανηγυρισμὸ ὅπου φιλοδοξοῦμε νὰ ὑψωθεῖ ὄχι ἀπλᾶ στὸ ἐπίπεδο ἐνὸς κοινοῦ ἐθνικοῦ μνημόσυνου, ἀλλ' ὡς τὰ ἐγκαίνια μιᾶς νέας μας πνευματικῆς, κοινωνικῆς καὶ γενικά ἱστορικῆς παράδοσης. Φιλοδοξοῦμε δηλαδὴ, ἀπὸ τὴ συμβολικά, Πανεθνική καὶ Πανομαδικὴ ὑπόμνηση τῆς κολοσσιαίας σημασίας τῶν παραπάνω ἡμερομηνιῶν, νὰ κάμουμε ἓνα νέο καὶ πάντοτε ἐνεργὸ ἱστορικὸ δεσμὸ, κατὰ τὸν τρόπο πού ἔκαναν οἱ ἀρχαῖοι, ὅταν ἐπραγματοποίησαν στὴν Ἀθήνα τὸν δεσμὸ τῶν Προμηθεϊκῶν Δαδοφοριῶν, μὲ τὸ σκοπὸ ἢ φλόγα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς ζωῆς νὰ μεταδίδεται ἀδιάκοπα στοὺς αἰῶνες, ἀπὸ ἄτομο σὲ ἄτομο καὶ ἀπὸ γεννεὰ σὲ γεννεὰ!

Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸ λόγο καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτοὺς τοὺς παραπάνω ὅπως τοὺς ἐπροσδιορίσαμε σκοποὺς, τὴ μέρα τούτη, 12 τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1945, καταθέτουμε αὐτὸ τὸ κείμενο σὰ μιὰ ἐκκλήση ἀπ' τὴ μιὰ μεριά πρὸς ὅλη τὴν Ἑλλάδα, νὰ ὀρθωθεῖ ὁμόψυχα στὸ μέγα ἱστορικὸ της χρέος μπρὸς στὸ θάμα τῆς καινούργιας της κοινωνικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀλληλεγγύης - κι' ἀπ' τὴν ἄλλη, σὰ μιὰ ἐγγύηση προσωπικῆς μας, ὅτι θὰ δουλέψουμεν ὁλόψυχα στὸ μεταξὺ γιὰ νὰ προσφέρουμε τὸν ἄλλο χρόνο τὸ δεσμὸ πού παραπάνω ὑποσχεθήκαμε, καὶ πῶς τὴν ὥρα πού θὰ χρειάζεται, θὰ προσκαλέσουμε σὲ τοῦτο τὸ Ἔργο, ὄχι ἀπλᾶ σάν θεατὲς ἀλλὰ καὶ ὡς συνεργάτες - ὅπου πρέπει καὶ ὅταν πρέπει - ἀντιπροσωπευτικά καὶ ζωντανά στελέχη, ἀπ' τὸν ἴδιο πού χρωμάτισε μὲ τὸ αἷμα του τὴ νέα μας Ἐθνικὴ Ἐποποιΐα, **ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ**.

Ἀθήνα 12 τοῦ Ὀχτώβρη 1945

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ
ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ
ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΚΡΑΟΥΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΨΥΛΛΙΔΗ - ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΑΘΗΝΑΙ
